

מסורת הש"ס

(א) ומשנה שנתפחה למי...
 (ב) וכן כפי שזכרנו...
 (ג) וכן כפי שזכרנו...
 (ד) וכן כפי שזכרנו...
 (ה) וכן כפי שזכרנו...
 (ו) וכן כפי שזכרנו...
 (ז) וכן כפי שזכרנו...
 (ח) וכן כפי שזכרנו...
 (ט) וכן כפי שזכרנו...
 (י) וכן כפי שזכרנו...

במה אשה פרק ששי שבת

ור' יוסי אומר. ללאו תכשיט הוא: ואם יש לו בית קבול כפיין...
 שהקפך בו כדי קיבול כתימין של בגדים רכין ומוכין להניח ראש...
 שקוף עליהן: **טמא.** מקבל טומאת מגע. אבל אם אין לו אלא בית...
 קבול ראש שקוף ואינו מניח שם כתימין לאו בית קבול לטומאה (א) והוא...

ורבי יוסי "אוסר ואם יש לו בית קיבול כתימין טמא סמוכות שלו טמאין מדרם ויוצאין בהן בשבת ונכנסין בהן בעוורה כסא וסמוכות שלו טמאין מדרם ואין יוצאין בהן בשבת ואין נכנסין בהן בעוורה (א) לוקמטין טהורין ואין יוצאין בהן: **גמ'** אמר ליה רבא לרב נחמן (ב) היכי תנן אמר ליה לא ידענא הילכתא מאי אמר ליה לא ידענא איתמר אמר שמואל אין הקיטע וכן אמר רב הונא אין הקיטע אמר רב יוסף הואיל ואמר שמואל אין הקיטע ואמר רב הונא אין הקיטע אגן גמי ניתני אין הקיטע מוחקף לה רבא בר שירא לא שמיעי להו הא דמתני ליה רב הונא בר רבא לחייא בר רב קמיה דרב כביטונא דבי רב אין הקיטע יוצא בקב שלו דברי ר' מאיר ור' יוסי מתיר ומחוי ליה רב איפוך אמר רב נחמן בר יצחק וסימנא סמך סמך (ג) ואף שמואל הדר ביה דתנן "הצלה בסנדל שאינו שלו בסנדל של עץ או של שמואל בימין הצלה כשרה ואמרינן מאן תנא אמר שמואל ר"מ היא דתנן הקיטע יוצא בקב שלו דברי ר"מ ר' יוסי אוסר ואף רב הונא הדר ביה דתניא (ד) סנדל של סיידין טמא מדרם ואשה חולצת בו ויוצאין בו בשבת דברי ר"ע ולא הורו לו (א) והתניא הורו לו אמר רב הונא מאן הורו לו ר' מאיר ומאן לא הורו לו ר' יוסי" (א) (אמר רב יוסף) מאן לא הורו לו ר' יוחנן בן גורי "דחנן (א) (ב) כוורת של קש ושופרת של קנים ר"ע כ"טמא ור' יוחנן בן גורי מטהר אמר רב כ"סנדל של סיידין טמא מדרם הא לאו להילוכא עבדי אמר רב אחא בר רב עולא שכן הסייד מטייל בו עד שמוגיע לביתו: וואם יש לו בית קיבול כתימין טמא: אמר אביי טמא טומאת מת ואין טמא מדרם רבא אמר "אף טמא מדרם אמר רבא מנא אמינא לה "דתנן עגלה של קטן טמאה מדרם ואביי אמר התם סמך עילוייה הכא לא סמך עילוייה אמר אביי מנא אמינא לה דתניא 'מקל של זקנים טהור מכלום ורבא התם לחרוצי

סו.

סנדל של סיידין. פ"ה מוכרי הסיד וכשתתקפין סנדל וועלין לחוה ואל עין הוא מפני שהסיד שורף את העור זה לשון רבותי וליג' סנדל סיידין של קש הוא וכפ"י זה נראה דהכי תניא בחומספת"א סנדל של קש ר' עקיבא מטמא בו:

טמא מדרם ולא הורו לו. וא"ת והאמאי לא הורו לו ומי גרע מכופת שאור שימדו לשינה דקיי"ל (א) דטמא מדרם דגבי מדרם לא ענין דומיא דקש לכל דבר המיוחד למדרם טמא מדרם וי"ל דלשון שפירש רש"י של קש הוא נוחל דכיון דלאו גבי קיימא הוא אינו טמא ולא דמי לנופת שאור שהוא בר קיימא והכי אשכחן בנשיית"ל דקמי גבי האלון והאגוז ורימון שהקקים מיעקות למד כהן עפר שמקבלין טומאה ואילו גבי לפת ואחריו שחקקו קמי שאינן מקבלין טומאה לפי שאינן מתקיימין ולשון שפירש סנדל היו של עץ קשה שהיה ראו הוא להתקיים כיון שהוא של עץ ושם י"ל דהיינו עטמא דמטהר סנדל ללא חשיב עבד להילוכא מה שמטייל בו הואיל ואין רגילות לעשות מנעל להילוך כמומו דכוותה בשופרת כיון שאין רגילות לעשותה מקנים לה חשיבה כלי ולא דמי לכופה שרגילות לעשות לשינה כמותה: **כוורת** של קש ושופרת ש"פ קנים ו"ע עטמא. ואם תמון והיינו מטמא (א) (לענין טמא מת) כיון דלא חוי לשינה לא מטמא מדרם ולענין טומאת מת הא לא כתיב דפרשה אלא כלי עץ ועור וכגון דקש וי"ל דקש נמי חשיב א"ל עץ כלמא (ב) (ב) כוורת של קש ושופרת של קנים ר"ע

עין משפט ור מצוה

עו א מ"י פ"ט מה"ל סג
 הלכה זו פתח לרין סג
 עו"פ"י א"ח סימן סג ס"פ
 טו:
 ע"ב ב סג ע"פ"י טו:
 ע"ב ג מ"י פ"ה מה"ל סג
 הלכה טו:
 ד ר' ה' ט' הלכה טו:
 ט' ט' הלכה טו:
 ט' ט' הלכה טו:
 ט' ט' הלכה טו:

לענין רש"י

טלמסק"א (טלמיש"א).
 טסקה.

רב נסים גאון

סמיכות שלו אין נכנסין
 בהן לעוורה. טמאת סה
 שמואה במקו הוראה
 מקום בפסחת כריות ולא
 יכנס בה להר הבית בבקלו
 ובמעלו.

רבינו חננאל

ורבי יוסי אוסר.
 ובכרומק"א (א) ומתני בה
 סימנא סמך סמך כלומר ר'
 יוסי אוסר (א) [א] סמך סמך של
 קיטע (א) חשיב סנדל
 ואסור לצאת בו ביה"כ.
 והיינו שטמא דר' יוסי אוסר
 בשבת נראה לטמא ששמיני
 ואין לחתו"ר אמות
 בה"ר (ב) וישאל נמי
 ורב יוסף הדרו ואוקמה
 למתניין הקטע יוצא ורב
 ר"מ. סנדל של סיידין. פי
 הסייד כשהוא סר קרקעית
 הבית סנדל נועל מנדלו של
 עץ ברובו כדי שלא יא
 הסיד אובל בדבול. בית
 קיבול כתימין פי חוק
 סוך הקב חקיקה להיות
 הדתימין ומינדל חובה
 סרבלו זכין ויסתקבין
 באותה החקיקה ולא יתו
 בענין אותו בארובותיו.
 אמר אביי טמא טומאת מת
 מפני שיש בו בית קבול הוי
 כלי. רבא אמר אף טמא
 מדרם מפני שיש בו קטן
 יוצאין בהן בשבת כי אינם
 משא ובל"ס (א).

מסקנא פ"ה

(א) הינה לא"ו כס' רב"ט.

עגלה של קטן.

עגלה של קטן. פ"ה עגלה שהקטן יושב עליה וליג' דא"כ מאי קמ"ל פשיטא דאין לך מיוחד למדרם גדול מזה לך נ"ל דהיינו עגלה ששועין לקטן להחלמד להלך טמאה מדרם דנשען עליה: קיטורי נמי לא דפשוטי כלי עץ הוא. אלא אע"ג דזימנין דמסתמיך עליה הואיל ועיקר עשייתה אינה לכך אינה טמאה מדרם. ואין לומר משום דפשוט הוא היא טהור ממדרם דלא הוכרה טהרה פשוטי כלי עץ אלא לטומאת מגע והאיל דטעמא משום דאיתמקש לקה הוא וגי' מת ושל"ס היא היקפא: לתרואי

הגהות הב"ח

(א) נראה ויחזיק מקו סמך.
 ג"כ פי"ט מ"ח פ"ה ח"ק ד"ך ר"כ
 פ"ח מ"ח ט"ס פ"ה ח"ק ד"ח ר"כ
 סמ"ח: (א) ר"ח מ"ח ט"ס פ"ה ח"ק ד"ח ר"כ
 סמ"ח: (א) ר"ח מ"ח ט"ס פ"ה ח"ק ד"ח ר"כ
 סמ"ח: (א) ר"ח מ"ח ט"ס פ"ה ח"ק ד"ח ר"כ

גליון הש"ס

נ"ב אמר ר' יוסף סאן לא
 הורו לו. כתיבין כתימין
 רשית דומא נהי מן רבא
 אמר: רש"י ר"ח טמא ור'
 אבא שרין א"ח שמיט"ב
 עין לקתן דף פ"ה ח"ק ד"ח
 ד"ח מ"ח פ"ה ח"ק ד"ח

הגהות הגר"א

(א) נ"ב ח"ק ד"ח ר"כ ח"ק.
 מתי כפשיטא:
 (ב) מ"ח סמ"ח של קש
 וסופרת של קטן ח"ק ד"ח
 ור' חננאל הקטע וסופרת
 הקטע עין ח"ק ד"ח ר"כ

מוסף רש"י

עגלה של קטן. שפירש לו
 למקו יושב עליה ומטלילין
 לחוה פ"ה ר"ח ר"כ ג"א.
 א"ח טמא מדרם. אם חתימין
 או נשיית העגלה א"כ
 הטומאה יחזיקה לשינה
 היא. היא מקו קטן עליה.
 נמשכת שיהא מיוחדת לו
 לשינה וכן חתימין לו סנדל
 ועשה מלאכתו. דלתי לא
 מיוחד ליה לא הוי א"כ
 הטומאה. כתימין (א) (א) (א)
 יול סה פ"ה ח"ק ד"ח ר"כ ח"ק
 ג"א ר"ח ח"ק.